

organisation modtaget en paa nogle af Organisationens indvarslede Møder af Postfunktionærer vedtagen Resolution, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte, angaaende Postombæringen, Uniformspørgsmaalet og Reservepostbudenes Lønninger.

Ved samme Folketingsmand er fra samme Organisation modtaget et Andragende, hvoraf trykte Eksemplarer ville blive omdelte, om forskellige Ændringer i Postvæsenets Budget for det kommende Finansaar.

Ved samme Folketingsmand er modtaget et Andragende fra Enken efter Portør P. N. Petersen om Pensionsforhøjelse.

Disse Andragender ville til sin Tid blive tilstillede Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1910 til 31. Marts 1911.

Forhandlingen genoptoges.

Brorsen: Jeg skal til at begynde med afholde mig fra at pløje i den storpolitiske Ager, men derimod vende mig til andre Ting, der have Krav paa Opmærksomhed fra Rigsdagens Side. Der er temmelig sikkert intet, der spiller en saa uhyre stor Rolle for hele vor økonomiske Tilværelse som Høstens Udfald, hvilken Værdi den aarlige Høst har. Og det er ganske naturligt, netop fordi Landbruget, som Forholdene nu en Gang ere her i vort Land, spiller en saa dominerende Rolle. For at undgaa enhver Misforstaaelse vil jeg have Lov til at sige straks, at jeg absolut ikke hører til dem, som mene, at Landbruget som Erhverv betragtet skal fremdrages paa de andre Erhvervs Bekostning. Tværtimod mener jeg, at ethvert Erhverv her i vort Land, som hviler paa et sundt Grundlag, har Krav paa den samme Opmærksomhed fra Rigsdagens og Regeringens Side. Men, som sagt, Høstens Udfald og den Værdi, som Høsten repræsenterer, spille en uhyre stor Rolle, idet den er Grundlaget for hele vor økonomiske Eksistens. Netop under den nuværende vanskelige finansielle Situation er det derfor meget interessant at lægge Mærke til, at Høstens Værdi i vort Land gennem en Række af Aar stadig har været stigende. Jeg skal for at illustrere det med nogle faa Tal nævne, at i 1903 an-

sloges Høstens Værdi her i vort Land til 418,930,498 Kr., medens den i 1907 repræsenterede en Værdi af 552,679,000 Kr., og at Udbyttet af det dyrkede Areal pr. Tønde Land i 1903 var 123 Kr., medens det i 1907 var 163 Kr. Det vil med andre Ord sige, at der i denne Periode er en Stigning af Høstens Værdi pr. Tønde Land af omtrent 40 pCt. Det er efter min Mening et meget glædeligt Tegn. Jeg ved ganske vist, at der er sket store Kapitalanbringelser i Landbruget netop i den Tid, saa det altsaa ikke kan betragtes som værende en ren og skær Merindtægt, som Landbruget og derved vort hele Samfund har haft i disse Aar. Men jeg er overbevist om, at om end alle den Slags Ting blive trukne fra, har Landbruget netop ved disse Tal bevist, at der udføres et udmærket Arbejde ude i det danske Landbrug.

Det er klart, at Landbruget ligesom alle andre Erhverv i vort Land er underkastet Kriser, at vi til Tider have nedadgaaende Priser paa Produkterne ligesom for Industriens Vedkommende. Men det ytrer sig alligevel paa en anden Maade ved Landbruget end ved Industrien. Vi have gennemlevet en Krise, som nærmest har berørt Industrien her i Danmark i de sidste Aar, og vi have været Vidne til, at denne Industrikrise har haft til Følge en stor Arbejdsløshed. Det viste sig grelt særlig her i Hovedstaden sidste Vinter, at en hel Del af de Arbejdere, som hidtil havde skaffet sig og deres Familie det daglige Brød ved Arbejde i Industrien, ikke vare i Stand til at ernære sig ved de Industriegrene, som særlig have lidt under Krisen. Men i Landbruget ytre saadanne nedadgaaende Perioder sig paa en anden Maade. Fordi vi have mindre Priser paa vore Landbrugsprodukter, bliver Jorden dyrket paa omtrent samme Maade, den samme Arbejdskraft bliver beskæftiget. Og det er i Virkeligheden gaaet saaledes, at om end vi have haft en nedadgaaende Periode, er Arbejdsløsheden i Stedet for at dale tværtimod stegen i Løbet af disse Aar. Jeg synes, det er meget glædeligt, at vi netop, da vi have gennemlevet en saadan Krise, have et saa sundt og levedygtigt Landbrug, som ikke er i nær den Grad som Industrien blevet berørt af Krisen, den, vi maaske endnu ikke ere færdige med i dette Øjeblik. Jeg mener, at i lige saa høj Grad som Lovgivningsmagtens og Regeringens Opmærksomhed maa være henvendt paa Landbruget som vort bærende Erhverv, maa den være henvendt paa Industrien og i det hele alle de sunde Er-